

Bengt Malmberg april 2014.

BBC:s nya Blandingsserie våren 2014 – och föregångaren 2013.

Våren 2013 sände BBC en serie om Blandings Castle och dess invånare, 6 program totalt. Serien fick ett mycket blandat mottagande. Motivet för att sända serien uppgavs bl.a. att göra propaganda för Wodehouses böcker hos nya generationer. Tidigare serie ”Jeeves and Wooster” i 23 avsnitt från 1990-1993 fick ju ett så positivt mottagande med de goda skådespelarna Hugh Laurie och Stephen Fry som Bertie Wooster resp. Reginald Jeeves. Den serien sändes för övrigt i svensk TV minst 3 ggr, senast 2007. Värt att notera att Wodehouse noveller filmats tidigare i serier av BBC, bl.a. en berömd version på 1960-talet.

De sex programmen 2013 hade stuvat om handlingen avsevärt, lagt till och tagit bort. Inte minst Dronningen var förvandlad från svart till rosa. Lord Emsworth liknade inte den magre Lorden i böckerna, Lady Constance var en rundnätt liten gumma och drönarna på besök hade många andra egenskaper än de ursprungliga. Omdömet blev därefter: De allra flesta ansåg att det var ett helgerån på Wodehouses berättelser.

Tony Ring hade varit konsulterad ang. serien och lämnade följande förklaringar. Ägarna av upphovsrätten, Wodehouse Estate Trustees, var medvetna om att det inte var lätt att uppehålla intresset för Wodehouses verk när inga nya skrevs. Unga människor tillbringar mycket mindre tid med att läsa romaner och mer vid datorer. Det är inte heller intresserade av de språkliga kvalitétéerna i böcker utan vill ha action. Vidare är TV-producenter nu mera bundna av kostnadsramar och av konkurrerande program. Man valde därför Nord-Irland som spelplats. Slottet de valde var också inte det minsta likt Blandings i tidigare skildringar utan var en skapelse på 1830-talet.

En första svårighet var att det inte fanns några svarta Berkshire-suggor på Irland. Stora svårigheter att ”låna” en från England, och då även Sir Gregory Parsloe skulle ha en sugga fick han ta en – men en magrare Berkshirevariant medan en mediumvit fetare sugga från Irland fick spela Dronningen. Detta upplevdes som mycket stötande då ju Dronningen utgör en av huvudpersonerna på Blandings.

Nästa svårighet var förmedla Blandingshumorn i böckerna och där språket, replikerna utgör det viktigaste. TV-upplagan skulle mera koncentreras på visuella actioneffekter. Huvudpersonerna avvek markant i sina framträdanden jämfört med böckerna och detta hade varit svårt att överföra till TV-serien. Den hade blivit för tungfotad. Därför angavs att serien ”was adapted”, anpassad, för TV-mediet och fick avvika från originalet. Förhoppningen var (som Tony delar) att yngre åskådare skulle anamma serien och bli intresserade av att läsa originalböckerna i ännu ett par generationer. Tony rekommenderar att man kan se serien som en ny familjeunderhållning och inte som en redovisning av Wodehouses originaltexter.

För produktionsbolagen, Mammoth och BBC, blev det viktigt att också anställa yngre populära skådespelare som skulle attrahera yngre tittare. Och dessa skulle få forma sina roller för serien själva, inte i första hand efter Wodehouses texter. Vad man ville behålla var i första hand ”*the spirit of the books*”, inte en exaktare version. Så, målet var i första hand att skapa underhållning, i andra hand att förmedla böckernas anda, humor och sist vara en trogen framställning av böckernas skildringar.

Reaktionerna på de nya 6 programmen 2014.

De två första avsnitten lovade inte mycket och blev nedgjorda på samma sätt som de tidigare programmen, men serien ansågs dock av några vara bättre än 2013-versionen. Skådespelarna hade fått erfarenhet från tidigare. Scenen med Lord Emsworth ute på promenad med Dronningen anges vara en höjdpunkt. En annan åsikt var: ”Vem skulle vilja läsa Wodehouse efter att ha sett dessa program?” Serien ligger fortfarande långt från Wodehouses texter och anda. En tredje: ”Tack BBC för serien och försöket att popularisera Wodehouse, men läs hans böcker innan ni fortsätter.”

Murray Hedgcock, en känd auktoritet skrev: ”No, that’s it. Three minutes of the first episode of BBC’s new Blandings series was quite enough, thank you.” Hertigen av Dunstable uti en mustasch fungerar inte som exempel. En annan auktoritet, Neil Midkiff, välkomnade tittarna att i stället börja läsa böckerna. Vikas Sonak, en välkänd debattör inom TWS, (amerikanska sällskapet) tyckte dock att serien vann efter hand och kunde njuta av den. Denna uppfattning delas också av några andra.

Jag har tagit kontakt med SvT i Sverige, och där uppger man sig inte ha några som helst planer eller avsikter att köpa in programmen. Så vi får försöka få tag i dem via DVD-utgåvor så småningom.